

Vaidlustatud otsus: EUIPO teise apellatsioonikoja 30. mai 2017. aasta otsus asjas R 506/2017-2

Nõuded

Hageja palub Üldkohtul:

- liita asjade seotuse tõttu Üldkohtu kodukorra artikli 68 alusel käesolev kohtuasi menetluse suulise osa jaoks hagiga, mis on esitatud EUIPO otsuse peale asjas R 507/2017-2;
- tunnistada hagiavalduses esitatud nõuded vastuvõetavaks ja põhjendatuks ning sellest tulenevalt:
 - tühistada vaidlustatud otsus ja kohustada EUIPOt kandma kaubamärgiregistrisse taotlus ELi kujutismärgi nr 15 950 603 „GRATIS“ registreerimiseks kõikide taotluses nimetatud kaupade jaoks;
 - teise võimalusena tühistada vaidlustatud otsus ja kohustada EUIPOt kandma kaubamärgiregistrisse taotlus ELi kujutismärgi nr 15 950 603 „GRATIS“ registreerimiseks järgmiste kaupade jaoks: „parfümeeria- ja kosmeetika- tooted, lõhnaõlid ja deodorandid isiklikuks tarbeks“;
- mõista kohtukulud välja EUIPO-lt.

Väited

- Määruse nr 207/2009 artikli 7 lõike 1 punkti b ja artikli 7 lõike 2 rikkumine;
- liidu õiguse üldpõhimõtete rikkumine.

7. augustil 2017 esitatud hagi – Hubei Xinyegang Special Tube versus komisjon

(Kohtuasi T-500/17)

(2017/C 318/32)

Kohtumenetluse keel: inglise

Pooled

Hageja: Hubei Xinyegang Special Tube Co. Ltd (Huangshi, Hiina) (esindajad: advokaadid E. Vermulst ja J. Cornelis)

Kostja: Euroopa Komisjon

Nõuded

Hageja palub Üldkohtul:

- tühistada vähemalt hagejat puudutavas osas komisjoni 11. mai 2017. aasta rakendusmäärus (EL) 2017/804, millega kehtestatakse lõplik dumpinguvastane tollimaks teatavate Hiina Rahvavabariigist pärit rauast (v.a malmist) või terasest (v.a roostevabast terasest) ümmarguse ristlõikega, üle 406,4 mm välisläbimõõduga õmblusteta torude impordi suhtes (ELT 2017 L 121, lk 3); ja
- mõista hageja kohtukulud välja Euroopa Komisjonilt.

Väited ja peamised argumendid

Hagi põhjenduseks esitab hageja neli väidet.

1. Esimene väide, et komisjon rikkus alusmääruse⁽¹⁾ artikli 3 lõikeid 2 ja 3 ning WTO dumpinguvastase lepingu artikleid 3.1 ja 3.2, määrates kindlaks hinna allalöömist. Hageja sõnul piirdus komisjon vaid 2015. aasta hindade matemaatilise võrdlemisega, jättes hinnaarendid ja –trendid impordihinna ja kodumaise hinna suhtes dünaamiliselt hindamata. Hageja väidab veel, et komisjon ei teinud ka kindlaks hinna allalöömist toote kui terviku suhtes.

2. Teine väide, et komisjon rikkus alusmääruse artikli 3 lõiget 6 (ja WTO dumpinguvastase lepingu artiklit 3.5), tuginedes põhjuslikus analüüsis hinna allalöömise ebaseaduslikule kindlaksmääramisele.
3. Kolmas väide, et tuvastades põhjuslikku seost dumpingimpordi ja liidu tööstusele tekitatud kahju vahel, tegi komisjon ilmse vea, kui leidis, et 1) dumpingimpordi ja liidu tööstusele tekitatud kahju vahel esines korrelatsioon ja et 2) muud tegurid (langus ekspordivõimes ja nõudluses ning tõus impordis muudest riikidest) üksikuna ega kogumis ei rikkunud seda põhjuslikku seost.
4. Neljas väide, et komisjon rikkus oma hoolsuskohustust ja nõuetekohast juhtimist, kui keeldus läbi viimast kahju ja põhjuse segmendipõhist analüüsi, suutmata seega tagada, et tema tuvastused kahju ja põhjuse kohta ei olnud moonutatud.

(¹) Euroopa Parlamendi ja nõukogu 8. juuni 2016. aasta määrus (EL) 2016/1036 kaitse kohta dumpinguhinnaga impordi eest riikidest, mis ei ole Euroopa Liidu liikmed (ELT 2016 L 176, lk 21).